

at naar Pressen en Gang imellem beærer os med at omtale vort Kavalleri, sige de, at Hestene se magre og kraftesløse ud, og trænge til mere at æde. Desværre viser det sig, at der er omtrent lige saa stor Enighed — ja, det lod næsten til, at den ærede Ordfører for Mindretallet forholdt sig noget tvivlende — inden for Udvalget om det modsatte. For mit personlige Vedkommende vil jeg sige, at jeg stemmer med Folk uden for Tinget, jeg tror, det vilde være heldigt at give Hestene mere at æde, og jeg antager, at man derved efterhaanden vilde bespare et lignende Beløb paa Remonter; men saadanne Ting kan man selvfølgelig ikke love, og det vilde jo først komme frem i Bøhet af 8—9 Mar, og da det derhos viser sig, at man kan nøjes med den Ration, de saa, vil jeg naturligvis, naar Udvalget ikke vil besvilge det, lade denne Post falde. Jeg kommer saa til Konto M.; det er selvfølgelig meget uheldigt med disse Gengangere. Der er de to Bevillinger paa 5,000 Kr. hver paa Kontoen til Projektiler og paa Kontoen til Tøjhuset; men naar jeg har betragtet mig som forpligtet til at tage dem op, er det, fordi der overalt fra Afdelingernes Side paa det kraftigste er hævdet, at hvis vi med vor korte Uddannelsesetid skulle lære at benytte vort Materiel paa rette Maade, maa vi have mere Ammunition, ligesom Direktøren for Artilleriets tekniske Tjeneste har udtalt, at det er for ringe Bevillinger, der er til Tøjhusafdelingen, navnlig henset til, at det Mandskab, som indtaldes til Tøjhusafdelingen, er blevet formindstet ved Hærløven. Det er for ringe Bevillinger, siger jeg, til at holde Materiellet i tjenstdygtig Stand. Jeg indrømmer fuldt ud Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører udtalte, at den Paragraf, vi have, og ved hvilken vi kunne overføre Bevillinger fra en Konto til en anden, hjælper væsentlig paa Forholdene; men naar alle de Autoriteter, som staa under mig, ere enige i, at Bevillingerne paa Konto L. ere for knappe, kan jeg ikke andet end bede Udvalget paa ny at tage under Overvejelse, om det ikke kan strække sig noget videre paa dette Punkt. Jeg skal tilføje, at der naturligvis er en Vej, man kunde gaa. Det er, at nedsætte Lønnen til Arbejderne; men jeg er overbevist om, at det høje Ting vil være enigt med mig i, at denne Udvej skulle vi ikke benytte. Jeg kommer dernæst til Konto M. Naar Udvalget paa Konto M. a. B., der i det hele taget er omtrent 320,000 Kr., har foreslaaet at nægte 210 Kr., ser jeg heri en Anthyndning af, at man ønsker bestemte Summer for de forskellige Konti, som da ikke skulle forandres. Det er naturligvis

en Forretningsorden, som jeg i allerhøjeste Grad maa finde fornuftig og rigtig, forudsat, at Beløbene ere saaledes, at man kan komme ud af det med dem, og jeg har derfor egentlig slet intet mod denne Nedsættelse; men naar vi betragte Konto M. a. B., som omfatter ordinær Vedligeholdelse, maa jeg bestemt hævde, at denne Konto maa behandles i Forening med M. a. C., der andrager større Vedligeholdelsesarbejder. Vrede Medlemmer ville vist give mig Ret i, for saa vidt De have et Hus, at man vel kan holde det ved lige med en vis Sum ordinært, men at der kan komme ekstraordinære Forhold, og saa kan denne Sum ikke slaa til; og denne Supplering, som altsaa Konto M. a. C. er, maa have en vis Størrelse. Det viser sig nu, at denne Konto som Gennemsnit af 10 Mar har haft en Størrelse af mellem 73,000 og 74,000 Kr., og den har paa ingen Maade været for rigelig. Jeg tror derfor ikke, at man, naar man vil vedligeholde vore Bygninger paa en tilfredsstillende og økonomisk Maade, kan gaa væsentlig ned under denne Sum. Jeg har i Mar tilladt mig at sætte Kontoen op til 78,000 Kr., henjet til, at man i Mjor vedtog en meget ringe Bevilling — saa vidt jeg erindrer paa en 60,000 Kr. — paa denne Konto. Naar hele Udvalget har nedsat disse 78,000 Kr. ved fire Endringsforslag — jeg behøver vist næppe at nævne, hvilke de ere — altsaa de fire, som hele Udvalget er enigt om, med ca. 7,000 Kr., kan jeg admittere denne Nedsættelse; der bliver endnu en 70,000 Kr. tilbage. Men naar Flertallet endvidere ved at tage 4 Poster til har nedsat den yderligere med omtrent 11,000 Kr., saa tror jeg, man er gaaet for vidt. Jeg skal her bemærke, at jeg betragter det som en Selvfølge, at Konto M. a. C. er et Supplement til alle de forskellige Poster, som findes paa M. a. B. Med Hensyn til de enkelte Poster, som ere nedsatte, skal jeg først omtale Jærnbaneeporet. Den ærede Ordfører sagde, at en Fornælse af Spor maatte være en ordinær Udgift. Jeg kan ikke være enigt med ham deri. Netop saadan noget som Fornælse af Jærnbaneepor, der jo ikke kunne tages i alt for smaa Portioner, og som forekomme med meget betydelige Mellemrum, tror jeg er noget, man maa henføre til ekstraordinære Udgifter. I øvrigt udtalte jo den ærede Ordfører, at der var noget, der talte for at have dette Spor. Der var dog Ting, han ikke berørte, men som jeg skal berøre, nemlig at der er anskaffet et kostbart Materiel, bestaaende af 6 Stykker 15 Centimeters Haubitser paa Jærnbaneaffutage, som ærede Medlemmer, der have været ude paa Fæstningen, ville have